

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Кристина П. Георгиева
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20221100511537 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 9501/24.08.2022г. по гр.д. № 28849 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 74-ти състав са отхвърлени исковете, предявени с искова молба вх. № 6419/25.05.2021г. на „Х.А.ООД, ЕИК ***** срещу ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** за заплащане на основание на чл. 99 от ЗЗД вр. с чл. 432 и чл. 493 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.) и чл. 86 от ЗЗД на сумата от 3577лв ., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.05.2021г., до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за претърпени от С.А..В., ЕГН ***** имуществени вреди , причинени при ПТП от 25.05.2016г. в трамвайна мотриса № 3, „ Tramvai Т6М-700” инв. № TR 803 по вина на водача на същия, представляващи разходи за лечение на уврежданията , вземане за което е прехвърлено на Х.А.ООД с договор за цесия от 17.05.2021г., като Х.А.ООД, ЕИК ***** е осъдено да заплати на ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** на основание на чл. 78, ал.3 от ГПК съдебни разноски в размер на 300лв.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 203280/29.09.2022г. по регистъра на СРС от ищеца Х.А.ООД, ЕИК ***** в частта, с която исковете са отхвърлени. Изложило е съображения, че решението в тази част е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон, необосновано. Посочило е, че по делото било установено, че С.В. е бил пътник в трамвая и е паднал в салона на мотрисата, намерен е от ватмана в безпомощно състояние

и била извикана спешна медицинска помощ, в болница Пирогов са му направени изследвания, направил разноските за лечението в размер на процесната сума. Установено било от медицинските документи, че травмите са от падане в трамвая след загуба на равновесие поради рязко спиране на трамвая, при което станалият прав В. се държал за дръжката на седалката, но се изпуснал и паднал. Водачът на мотрисата не изпълнил задълженията да осигури безопасност на пътниците като управлява плавно трамвая, ако беше задействал спирачката плавно, то падането нямало да настъпи. Нямало пречка водач на мотрисата да възприеме В., който се бил изправил, готвещ се да слезе на спирката. Данни за скоростта на трамвая не можело да бъдат събрани, но това не променяло заключенията на експертите, нямало нужда скоростта да е висока, достатъчно било рязко задействане на спирачката. Това с оглед на възрастта на В. било достатъчно, той за загуби равновесие и да падне. Наказателната отговорност на водача не била ангажирана поради искане на пострадалия за същото, наложено му било административно наказание. Ответникът при направеното искане за обезщетение определил обезщетение от 25 000лв. за неимуществени вреди и 3577лв. за претърпени имуществени вреди, възраженията били във връзка с цесията, сумите по сметата не били платени поради настъпилата смърт на В. даденото от СРС тълкуване на обхвата на застраховката „Гражданска отговорност“ противоречало на практиката на СЕС, българското законодателство било синхронизирано с Директивите 2009/13/ЕО. Претендирало е разноски. Оспорило е поради прекомерност претенцията на въззиваемия за разноски.

Въззиваемият- ответник по исковете - ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** е оспорил жалбата. Посочил е, че решението на СРС в обжалваната част е правилно. Не било установено настъпването на процесното ПТП, виновното противоправно поведение на водача на мотрисата. Не било установено и че ищецът е носител на вземането, за което е предявил исковете. Разходите по приетите фактури били направени от юридическо лице и това се установявало от платежните нареждания. Тези разходи не били пасив в имуществото на пострадалия и така след смъртта му наследниците не могли да прехвърлят вземането за същите. Оспорил бил своевременно договора за цесия по отношение на подписите и на съдържанието, посочил бил че цедентите не са извършили разходите, предмет на договора и така договор бил нищожен. Този договор бил нищожен и поради това, че сочел цена, но липсват доказателства за възмездността на сделката, нямало плащане на цената. Не бил определил застрахователно обезщетение по сметата. Претендирал е разноски

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх. № 6419/25.05.2021г. на Х.А.ООД, ЕИК ***** срещу ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** с която е поискало от съда да осъди ответника да му заплати на основание на чл. 99 от ЗЗД вр. с чл. 432 и чл. 493 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.) и чл. 86 от ЗЗД на сумата от 3577 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.05.2021г., до изплащането й,

представляващи обезщетение за претърпени от С.А.В., ЕГН ***** имуществени вреди , причинени при ПТП от 25.05.2016г. в трамвайна мотриса № 3, „ Tramvai T6M-700” инв. № TR 803 по вина на водача на същия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност” при ЗАД Б.В.И. Груп”АД , представляващи разходи за лечение на уврежданията , вземане за което е прехвърлено на Х.А.ООД с договор за цесия от 17.05.2021г. Навело е твърдения, че на 25.05.2016г. С.В. пътувал в трамвайната мотриса по линия № 3, управлявана от К.К. и на предпоследната спирка в посока към кв. Орландовци поради рязко спиране на мотрисата в салона паднал и получил телесни увреждания, в болница Пирогов му била поставена диагноза „пертрохантерно счупване – закрито, вдясно” за лечението направил разходи в размер на процесната сума за избор на екип, за поставяне на остеосинтези, при ответника била образувана застрахователна щета на 25.05.2016г., по която било определено обезщетение за претърпени неимуществени вреди от 25000лв. и за обезщетение за имуществени вреди от 3577лв. На 28.09.2016г. пострадалият починал, като наследниците му по закон прехвърлили на ищеца с договор за цесия от 17.05.2021г. вземането си срещу застрахователя за имуществени вреди. Претендирал е разноски.

Ответникът ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** в предоставения му срок е оспорил исквете. Навело е твърдения, че не било доказан механизъм на настъпването на вредите, дали изобщо е настъпило падане на пътника в салона на мотрисата в следствие на рязко спиране или всъщност падането е поради спъване на пътника. Съжденията на вещите лица по досъдебното производство били догадки. Оспорил и вида и характера на уврежданията, медицинските разходи не били необходими, не били и в причинно-следствена връзка с ПТП, размер надвишавал действително претърпените вреди. Пострадалият допринесъл за настъпването на вредите, защото стоял прав, не се държал за предвидените за същото места. Ищецът не бил носител на процесното вземане, защото такива не били цедентите. Договорът за цесия бил нищожен, оспорил е подписите и съдържанието му, съставен бил за нуждите на делото. Разходите не били направени от цедентите, нито от наследодателят им. Не било доказано плащане на цената по договора за цесия. Претендираше е разноски.

С Определение от 30.09.2021г. районният съд е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че към 25.05.2016г. ответникът е бил обвързан от валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност” за трамвайна мотриса Tramvai T6M-700” инв. № TR 803.

Приет е фиш за медицинска помощ, епикризи от 31.05.2016г и от 08.06.2016г., издадени от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов”, съгласно които на 25.05.2016г. С.А. В., ЕГН ***** е паднал в трамвайна мотриса на кръговото на кв. Орландовци в кв. *****17, отведен е с екип и Спешна медицинска помощ до болница Пирогов, където е опериран на 27.05.2016г, поставена и диагноза „пертрохантерно счупване – закрито, вдясно”, при операцията до бедрената кост е достигнато с помощта на фрим, като стабилизация на фрактурата е извършена чрез заключващ пирон на шийно-

главичен винт и застопоряващ винт, дистално пиронът бил заключен с два винта, проведена е аналгетична, инфузионна, хемотрансфузионна –кръв и кръвни продукти, антибиотична и антикоагулантна, изписан е от болницата на 31.05.2016г., но на 01.06.2016г. е постъпил в болницата за лечение по рехабилитационни процедури в следствие на счупване на бедро, останал е в болницата до 08.06.2016г.

Приети са фактури № ***** и № 7000012295 съответно издадени на 03.06.2016г. и на 06.06.2016г. от УМБАЛСМ „Пирогов” на С.А..В. за сумата от **802лв.** за НИДЕ 217; за сумата от **2775лв.** за проксимален пирон комплект с винтове, стомана, разширен остеосинтезен пакет кат № КГ-4.

Прието е платежно нареждане от 03.06.2016г. съгласно което Хелт Асистанс е платило на УМБАЛСМ „Пирогов” сумата от 2775лв. по проформа фактура № 167/02.06.2016г. за Стоян Анг.В., ЕГН *****

Прието е платежно нареждане от 02.06.2016г. съгласно което Х.А.ООД е платило на УМБАЛСМ „Пирогов” сумата от 802лв. по проформа фактура № 170/02.06.2016г. за Стоян Анг.В., ЕГН *****.

Приети са препис от акт за смърт, удостоверение за наследници, издадено на 24.10.2016г. от СО, район Илинден, съгласно които С.А..В. е починал на 28.09.2016г., като е оставил за наследници по закон децата си А.С. В. и В.С. В..

По делото е приет договор за цесия от 17.05.2021г. носещ подписи за страните по него, съгласно който А.С. В. и В.С. В. са прехвърлили на Х.А.ООД вземането си срещу ЗАД Б.В.И. Груп” по фактури № *****/03.06.2016г. за 802лв. и фактура № 7000012295/06.06.2016г. за 2775лв. издадени от УМБАЛСМ „Пирогов” ЕАД, което вземане е възникнало във връзка с настъпило на 25.05.2016г. ПТП при което е пострадал С.А..В., за което е образувана застрахователна щета № 2016-0525-33/25.05.2016г. Уговорена е продажна цена от 3577лв., като съгласно чл. 6 от договора с прехвърлянето на вземането страните считат за уредени отношенията им по повод на платените от Х.А.ООД на С.А..В. суми от 3577лв. като средства за лечение.

Прието е уведомление за цесия, съгласно което на 18.05.2021г. ЗАД Белстрад Виена Иншурънс Груп”АД е получило писмо от А.С. В. и В.С. В., с което е уведомен от тях, че с договор за цесия от 17.05.2021г. са прехвърлили на Х.А.ООД вземането си към застрахователя за заплащане на сумата от 3577лв. по фактури № *****/03.06.2016г. и № 7000012295/06.06.2016г. за причинените на баща им С.А..В. имуществени вреди – медицински разходи за лечение на възникнали при ПТП от 25.05.2016г. ПТП в трамвайна мотриси „ Tramvai T6M-700” инв. № TR 803, управлявана от К.А. К..

Прието е писмо от 19.05.2021г., съгласно което ищецът е поискал от ответника да му заплати процесната сума, вземането за което придобил по договор за цесия.

С прието по делото заключение по съдебно-автотехническата експертиза вещото лице след запознаване с документи по делото е посочило, че нямало данни , от които да се определи скоростта на движение на трамвая преди и по

време на настъпването на удара, нито за интензивността на задействие на спирачната уредба, причината за задействието на същата. Падането на пътника в салона на мотрисата можело да се причини от задействие на спирачната уредба.

С прието по делото заключение по съдебно-медицинската експертиза вещото лице след запознаване с документи по делото е посочило, че С.В. на 25.05.2016г. е получил закрито счупване през трохантерния масив на дясна бедрена кост, увреждането може да се причини при падане в трамвайна мотриса след рязко спиране с падане от собствения си ръст проведеното лечение в Пирогов било подходящо, медицински изделия и инструменти не се заплащани от НЗОК, не се заплащал и изборът на екип. Последното се препоръчвало на пациенти, които били с някакви проблеми – хронични заболявания, по-възрастни, с повишена сензитивност към провежданото лечение, тогава на пациента се препоръчвали тясно професионални специалисти.

По делото са приети преписи от книга по прокурорска преписка 18826/2016г. на СРП, съгласно която същата е образувана на 20.06.2016г. срещу неизвестен извършител за това, че на 25.05.2016г. при управление на превозно средство и нарушавайки правила за движение по пътищата по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на С.В. в докладната записка от 20.06.2016г., и в тази на полицейския инспектор от 26.05.2016г. е посочено, че обяснения са снети от водача на трамвайната мотриса К.К., посочила, че пристигайки на последната спирка видяла В. да седи на последната седалка, като казал, че не пискал да слезе на предишната спирка, но се спънал и паднал, а после се върнал обратно на седалката, пътник бил откаран в болница „Пирогов“, същото В. бил заявил и на полицаите, посетили го в „Пирогов“, уточнявайки че **тогава трамвай бил спрял на спирка с отворени врати**. В прокурорската преписка се съдържа **сведение от 25.05.2016г.**, носещо подпис са С.А. В., съгласно което на 25.05.2016г. пътувал в трамвай № 3, трамваят **бил спрял и отворил врати, искал да слезе, но се спънал и паднал**, тогава се върнал и седнал на последната седалка, на последната спирка дошла ватман, казал й че паднал, дошла линейка. В прокурорската преписка се съдържа молба **от 03.06.2016г.** от С.В., чрез адвокат, с която е поискал да се образува наказателно производство за ПТП от 25.05.2016г., като е посочил, че **направил опит да слезе от трамвайна мотриса, която била спряла на последната спирка, но мотрисата потеглила и той паднал от стъпалата ѝ на асфалта**. В преписката се съдържа протокол за разпит на свидетел от 18.08.2016г., съгласно който С.В. в присъствието на адвокат е посочил, че пътувал с трамвая и **искал да слезе на предпоследната спирка, трамваят намалил и той се изправил, като се хванал за дръжката на гърба на седалката с лявата ръка и в този момент трамвай спрял рязко, той се изпуснал ръката и паднал в салона на дясната си страна**. Трамвай спрял на спирката и отворил вратите, преди това в трамвая имало пътници, но в момента в който паднал нямало никой. В болницата имало полицаи, те го разпитали, не помнел какво им казал, много го боляло, искал наказателното дело да бъде прекратено, а

ватман да бъде наказан по административен ред. Посочил е, че трамвай бил с две мотриси, той бил в последната и искал да слезе от първата ѝ врата, мотрисата вече била тръгнала да прави кръговото движение, защото спирката била такава, не бил сигурен изобщо дали ватман го е видяла, когато паднал. С постановление от 02.09.2016 е прекратено наказателното производство на основание на чл. 243, ал.1, т.1 вр. с чл. 24, ал.1, т. 9 от НПК

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението :

Доколкото застрахователното събитие е настъпило **през 2016г.**, то съдът приема, че приложимият материален закон за процесния случай е Кодекса за застраховането в сила **от 01.01.2016г.**

Предявените иски са с правно основание **чл. 99 от ЗЗД вр. с 432 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.**

За да бъде уважени така предявените иски по делото следва да се установи кумулативно наличие на следните предпоставки: деликт, извършен от лице, което е застраховано към момента на деликта по застраховка „ГО” при ответника, вреди, причинени на праводателя на ищеца от този деликт, който представлява застрахователното събитие, противоправно поведение на застрахован, причинна връзка между същото и вредите, валидно прехвърляне на вземането на пострадалия на ищеца, за които предпоставки ищецът следва да проведе пълно и главно доказване.

Със застраховката Гражданска отговорност застрахователят се задължава да покрие в границите на определена от застрахователния договор сума отговорността на застрахования за причинени от него вреди на трети лица. Застрахователят по застраховка „ГО” на автомобилисти покрива отговорността на застрахования за причинени на трети лица, вреди вследствие на притежаването или използването на МПС, включително имуществени и неимуществени вреди от телесно увреждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 от КЗ увреденият, спрямо който застрахователят е отговорен , но не е платил доброволно обезщетение за вреди, има право на иск пряко срещу застрахователя за обезщетение на претърпените от него вреди, като застрахователят може да прави всички възражения, произтичащи от договора за застраховка, с изключение на тези по чл. 395, ал. 6 и 7, чл. 430, ал.1, т.1-4, и ал. 2 от КЗ, а при задължителната застраховка „ГО на автомобилистите” – и с изключение на възраженията за самоучастие на застрахования, както и тези по както и по чл.363, ал. 4, чл. 364, чл. 365, ал.2 от КЗ.

Съдът приема за установено по делото, че на 25.05.2016г. С.В. пътувайки в трамвайна мотриса „Tramvai T6M-700” инв. № TR 803 по трамвайна линия № 3, водач на която е бил застрахован по застраховка „ГО” при ответника, е паднал в салона на мотрисата, в следствие на което е получил закрито счупване през трохантерния масив на дясна бедрена кост, опериран е за лечение на това увреждане в УМБАЛСМ „Пирогов”, като стойността на разходите за това лечение, които не се заплащат от НЗОК е в размер на 3577лв. Тези обстоятелствата са установени по делото от приетите по делото фиш за спешна медицинска помощ, епикризи, заключение по съдебно-медицинската експертиза, което съдът кредитира изцяло като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите събрани по делото доказателства, обявеното за безспорно от СРС обстоятелство за правоотношението по застраховка „Гражданска отговорност”.

Спорен по делото е механизъм на настъпването на вредите в частта за поведението на водача на трамвайната мотриса, дали С.В. е направил разходи за 3577лв. за лечението си, както и дали ищецът е придобил валидно вземането на С.В. срещу застрахователя на водача по застраховка „ГО” за плащане на застрахователно обезщетение в размер на процесната сума.

Съдът приема, че по делото не е установено вредите да са настъпили по начина, посочен от ищеца - падане след рязко задействане на спирачната система на трамвайната мотриса. Това обстоятелство е следвало да бъде установено по делото от ищеца по несъмнен начин. Доказателства обаче които да позволят такъв извод по делото не са ангажирани. Този механизъм на настъпване на вредите е посочен само в протокола за разпит на С.В. в хода на досъдебното производство по пр.пр. № 18826/2016г. по описа на СРС, който разпит е проведен на **18.08.2016г.** в присъствието на адвокат. В докладните записки от **26.05.2016г.** и от **20.06.2016г.** обаче е посочено, че пред полицаите в болница „Пирогов” С.В. е посочил, че трамваят е бил спрял на спирка, отворил вратите, искал да слезе, но се спънал и паднал. Същото е посочено в сведението на С.В., подписано от него на **25.05.2016г.** Същевременно, с молбата от **03.06.2016г.** С.В. е посочил съществено различен механизъм на настъпването на увреждането – при спряла мотриса на спирка се опитал да слезе, но мотрисата потеглила и той паднал от стъпалата на асфалта. Така установените по делото противоречиви данни, дадени от С.В. за причините за падането му на 25.05.2016г. и обстоятелства при които е паднал, при липса на доказателства, подкрепящи твърденията по исковата молба, не позволяват извод, че това е настъпило по начина, който за първи път е посочил едва на 18.08.2016г., който е поддържан от ищеца с исковата молба. Действително, житейски оправдано е да се приеме, че заявеното от С.В. в деня на настъпването на увреждането пред полицаите в болница „Пирогов“ не е било прецизно. Това следва при съобразяване на възрастта на В., увреждането, което е получил и болките, които е изпитвал в този момент. В следствие обаче с молбата от 03.06.2016г. С.В. не е уточнил обстоятелствата, при които е паднал в мотрисата по начина, както е направено при разпита му от 18.08.2016г. и се твърди в исковата молба, а е посочил съвсем различен механизъм за настъпването на вредите – падане от стълби на

мотриса на асфалта поради потегляне на трамвая от спирката с отворени врати. При така установеното и като съобрази липсата на доказателства по делото, че непосредствено преди падането на С.В. водачът на трамвайната мотриса е задействал рязко спирачната система и това е довело до падането му, то тези твърдения на ищеца съдът приема за неустановени по делото. Експертизите от досъдебното производство не могат да бъдат ценени като доказателства за твърденията на ищеца, не само защото не са събрани по реда на ГПК, но и защото в частта за възможната причина за падането на В. изводите на вещите лица са направени от техническа гледна точка, като не отричат възможността падането да е настъпило поради друга причина. Такава друга причина в случая е възможна при съобразяване на напредналата възраст на С.В. към момента на увреждането - 87г., както и обстоятелството, че падането е настъпило в трамвайна мотриса, където пространствата са ограничени. Приетото по делото заключение по съдебно-автотехническата експертиза не е установило поведението на водач на трамвайната мотриса да е било управление с превишена скорост, както и внезапно задействане на спирачната система. Епикризите, фиша за спешна помощ, докладните записки не сочат С.В. да е заявил такива белези на поведението на водача на мотрисата пред полицаите и лекарите.

Неоснователни са доводите на въззивника, че по образуваната застрахователна щета застрахователят се бил съгласил с дължимостта на сумата, но смъртта на В. настъпила междувременно била причината да не се изплати същата. Доказателства за тези твърдения по делото не са ангажирани.

С оглед гореизложеното съдът приема, че по делото не е установено противоправно поведение на водача на трамвайната мотриса в причинно-следствена връзка с което да са настъпили уврежданията на С.В., извода на районния съд за същото е правилен.

При така възприето съдът приема, че безпредметно е по делото да се изследва дали С.В. е направил разходи за лечението си в размер на 3577лв., че същите са били необходими, че ищецът е придобил валидно вземането за възстановяване на същите срещу ответника.

С оглед гореизложеното решението на СРС в обжалваната част следва да бъде потвърдено.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото съдът приема, че в тежест на въззивника следва да се поставят разноските по делото и той следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия разноски за възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100лв., определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 9501/24.08.2022г. по гр.д. № 28849 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 74-ти състав в обжалваната част.

ОСЪЖДА Х.А.ООД, ЕИК *** да заплати на ЗАД Б.В.И. Груп”АД, ЕИК ***** на основание на чл. 78, ал.3 вр. с ал. 8 от ГПК сумата от 100 лв. /сто лева /, представляващи съдебни разноски за производство пред СГС.**

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____